

הולכים קבוע

מגנחים. זה ברור. הם הסתלקו מבית-הספר, הלכו לשפת-הים או לקולנוע תמר. הם הולכים קבוע.

עשרות נערים ונערות בין הגילים 14 ו-18, מכל חלקי מארץ, מהערים הגדולות, מערי השדה ומהקיבוצים, התנדבו לענות בעילום שם על שאלון שניתן להם עלידי מערכת העולם הזה. השאלון הכיל עשרות שאלות בשחחים שונים. אולם בשום שטח שהוא לא הושגה אחידות כזאת בתשובות ובריעות המשיבים, כמו בשטח הנוגע לבעיית ההולכים קבוע.

"האם אתה יוצא באופן קבוע עם חברה?" היתה השאלה הראשונה בסדרת השאלות בשטח זה.

- 63 אחוזים מכלל הנשאלים השיבו בחיוב על שאלה זו.
  - 69 אחוז מכלל הבנות שהשתתפו בשאלון השיבו שהן יוצאות באופן קבוע עם חבר.
  - 54 אחוזים מכלל הבנים השיבו שיש להם חברות קבועות.
- מעניין הוא אחר בעלי בני הנוג הקבועים בשכבות הגילים השונות.
- אם לקבל את השאלון שנוסח במיוחד למטרת מחקר זה כאמת מידה כוללת לגבי הנוער, הרי:
- בין בני נוער בגיל 14 יוצאים כ-15 אחוזים בוגות קבועים.
  - בין בני נוער בגיל 15 האחוז מגיע ל-28.
  - בין בני נוער בני 16 האחוז הוא 51.
  - בין בני 17, 66 אחוזים.
  - בין בני 18 יש כבר ל-70 אחוז בני זוג עם הם יוצאים באופן קבוע.
- הבדל ניכר קיים בין אחוז הנוגות הקבור עם בעיר, במושבה ובמקומות ישוב אחרים. בעוד שבערים הצהירו 66 אחוז שיש להם בני-זוג קבועים, הרי בערי השדה ירד האחוז ל-44 ואילו בקיבוצים הוא רק 26, כשגם מספר זה נקבע בעיקר בגלל אחוז הנוגות הגבוה בין בני 17 ו-18 לעומת האחוז הנמוך הרבה יותר בשנתונים צעירים.
- מסטיסטיקה זו מתגלה עובדה מפתיעה למדי — שהצעיר הישראלי הממוצע בהגיעו לגיל 18, יש לו בששה מקרים מתוך עשרה, חברה קבועה.

כמה היו קודם ?

משמעותה של עובדה זו מתבררת לרוב יותר ויותר מהתשובות לשאלות שהתלוו לשאלה בגיל. את השאלות נועדה למד צוא מה היא התקופה הממוצעת של הליכה קבועה בין בני זוג בשכבות הגילים שבין 14 ל-18. גם בתשובה זו התגלו הבדלים ניכרים בין בני השנתונים השונים, אולם לעומת זאת לא היו הבדלים בין הנוער בערים, בערי השדה או בקיבוצים.

לפי תוצאות המחקר המיוחד, מתברר כי בגיל 14 נמשכת חברות בין בני זוג בין שבועיים לחדש בממוצע. בגיל 15 היא נמשכת בין שבועיים לשלושה חודשים. בגיל 16 בין חודשיים לשנה. בגיל 17 בין שלושה חודשים לשנתיים. ובגיל 18 בין חודשיים לשלוש שנים.

בין הנשאלים שהצהירו כי יש להם בני זוג מגיל 18, השיבו למעלה מ-50 אחוז כי הם יוצאים עם בת זוג קבועה במשך תקופה העולה על שנתיים וחצי.

59 אחוז מהנשאלים בגילים 17 ו-18 לא היו חברות קודמות עמן הלכו קבוע לפני החברה הקבועה שהיתה להם בזמן שהשיבו למשאל. בין המשיבים היתה התוצאה מדהימה יותר. 95 אחוז מהבנות בגילים 17, 18 שהשיבו כי יש להם בני-זוג הצהירו כי לפני החבר הקבוע שלהן לא היה להן אף חבר אחר קבוע.

מהמספרים שצוינו לעיל מתבררת התמונה הבאה — הצעיר או הצעירה הישראלית הממוצעים, בגילים 17 ו-18, שקורים בקשר קבוע לבת-זוג או לבן-זוג, עמם הם יוצאים למעלה משנתיים, ושלאפניו לא היה להם כל נסיון ממש של חברות קבועה עם בן-זוג אחר. מה הם הגורמים לכך? האם הליכת הקבוע היא פרי הכרה של הנוער הישראלי בדור הזה שכן הוא חייב לנהוג, והוא הדרך החברתית הטובה עבורו? מסתבר שלא תמיד כך הדבר. אין כל קשר בין העובדה שצעיר או צעירה יוצאים עם בן-זוג קבוע לבין ההכרה התיאורטית שכן צריך להיות. על השאלה: "מה לדעתך עדיף, התקשרות עם בן-זוג או החלפת בן-זוג מדי פעם בפעם?" נחלקו הדעות בין הבנים והבנות המשיבים באופן קיצוני ביותר. מקרב הבנים טענו רק 46 אחוזים כי רצוי יותר לנער בגילם להתקשר עם נערה באופן קבוע. יתר הנשאלים השיבו כי החלפת בת הזוג מדי פעם לפעם עדיפה. ואילו מקרב הבנות סברו 94 אחוזים כי לנערה בגילן רצוי יותר להתקשר לחבר עמו היא יוצאת באופן קבוע.

את הטובות חוטפים צעירות

הנשאלים התבקשו גם לציין, מדוע לדעתם עדיף בן-זוג קבוע, או מדוע הם חושבים שהליכה קבועה היא כולקמן?

"בהחלטת חבר תוך תקופה קצרה אי אפשר לקשור יחסים כנים ואמיתיים בין בני-הזוג." הליכה קבועה עדיפה על החלפה תמידית של בני-זוג כיוון שאני יוצאת מהנהג שבני-הזוג יוצאים יחד כיוון שהם אוהבים אחד את השני, ואהבה אינה משתנית בין רגע, לכן אין החלפה באה בחשבון.

"לבת המחליפה את בן-זוגה מדי פעם בפעם יוצא שם רע, והבנים מתחילים לזלזל בה." הבנים שחייבו הליכה קבועה השיבו תשובות ברורות זו: "מכיון שבדרך כלל הבחורה עמה יוצאים באופן קבוע היא מועמדת לנשואים בעתיד, יש לבלות בחברתה תקופה ארוכה עד כמה שיותר כדי לעמוד על אסיה ותכונותיה." על בת שיוצאת איתה בדרך קבוע אפשר לסמוך שתהיה נאמנה לך."

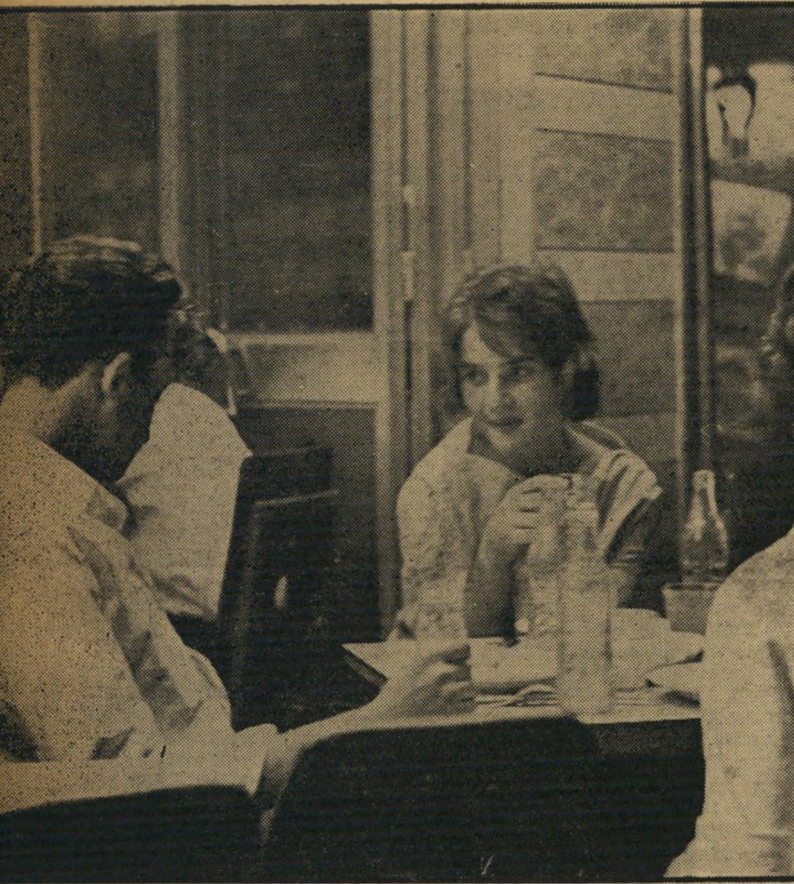
"אם אתה לא יוצא באופן קבוע עם חברה מגיל צעיר, אז כשאתה מתבגר קשה לך למצוא בת שתתאים לדרישותיך, מפני שהטובות נחטפו כבר בגיל צעיר."

לעומת זאת טענו הבנים ששללו התקשרות קבועה לבת-זוג:

"התקשרות קבועה מביאה את הבת למסקנה שאתה מוכרח להתחתן איתה." ואילו התשובה האפיינית למעט הבנות ששללו התקשרות לבן-זוג היתה:

"אם יוצאים עם בן תקופה ארוכה ממה שצריך, אי אפשר להתחמק מקיום יחסים מיניים עמו. לכן עדיף להתליף את בן-הזוג לעיתים קרובות עד שמוצאים את זה המתאים להתקשרות טיפית, להתקשרות של קבע."

רונני שכנאי הוא חבר בן 16. למרות שהוא יכול להיראות ממבט ראשון כגבר, אין הוא בדיוק הטיפוס המתאים להגדרה זו. אביו של רונני, בעל הבלורית הגדולה הדואג

במבטה של הנערה היתבתונת בבן-זוגה, ליד במסעדה בזוגות מהווה

רגע של התגלות

שולחן האוכל במסעדה מזרחית. האכילה

את אחד הבילויים של בני הנוער של היום, מעין תחליף לארוחה המשפחתית המשותפת, שהיתה נהוגה במשפחות של בני נוער האתמול. הארוחה הקלה משמשת להעברת הזמן, לפני הבילוי.

לוקוף בכל עת את צהרון חולצתו, היה פקיד בעיריית תל-אביב. הוא מת ומשפחתו של רונני מתקיימת כיום על פנסיה.

רונני עבר הרבה גלגולים. הוא למד בבית-הספר העממי תל-נורדוי בתל-אביב, בגימנסיה הרצליה, בבית-הספר לדיג במכמורת, בבית-ספר מקצועי של אורט. על השאלה מדוע תחליף כל כך הרבה בתי-ספר? הוא משיב:

"בכל מקום נמאס מורה אחד. בעצם נמאס ללמוד." כיום הוא אינו עובד ואינו לומד. הוא גם אינו חבר בשום תנועת-נוער. "פעם הייתי 4 חודשים בתנועה-המאוחדת. עזבתה. זה לא מעניין."

יש ברונני נטיות אמנותיות. הוא קיבל סטיפנדיה כשגילה כשרון ציור ולמד לצייר במשך שנתיים. עכשיו הוא לומד לנגן על גיטרה. לעשן התחיל כבר בגיל 11. "כשאת מת התעצבנתי, או התחלתי לעשן." בבוקר הוא קם ויורד לים, לשמוע שירים חדשים שלא הגיעו עוד לרדיו ושנגנים אותם במכונות התקליטים." הוא הולך גם להתבונן בגברכים המשחקים בסנוקר. לעיתים קרובות מצטרפים אליו חברים המסתלקים מבית-הספר ואז הוא מבלה בחברתם. בערבים הוא נפגש עם החבורה שלו ומבלה בחברתה.

יש לו רונני חברה קבועה. "פעם הייתי מחליף, עכשיו אני כבר הולך איתה חמישה חודשים. נתפסנו." בערבי-שבתות ובמוצאי-שבתות הוא מבלה בחברה סאלונית "30-20 חברה, כמעט הרוב קבועים." רונני סבור שללכת קבוע עם בת, עדיף יותר מאשר להתליף את בת-הזוג. יש לו נסיון. "כמעט כל העיר מכירה אותי. עשיתי כבר יותר משאתה עשית." למה הוא מעדיף בת-זוג קבועה? "זה לא ענין לצאת שבוע עם אחת ושבוע עם שניה. אין עם מי לדבר. יש רק עם מי לעשות. ככה, כשיוצאים עם בת באופן קבוע יש גם עם מי לדבר." לרונני שיטה קבועה איך להתחיל עם בת. "אם אני רואה בת שמוצאת חן בעיני, אני מזמין אותה לרקוד. מנסה לעצמי לראות אם זה הולך. יוצאים למרפסת, מדברים חלקלקות. מדברים עד שהיא מושפעת. כשהיא מבינה שאני הגבר הנחון לה קובעים פגישה. לפעמים זה לא הולך או מנסים כמה פעמים, אבל לא כראי להתליף הרבה. מתחילים לדבר עליך ואז יתחילו להזהר ממך."

רונני מאפיין סוג אחד של נוער. סוג שונה לחלוטין מאפינת דליה קאהן (ראה תמונת השער). דליה היפהפיה היא טיפוס של נערה שכל אם חולמת שבתה תגדל להיות כזאת. היא אינה נערת-זוהר וגם לא הטיפוס המתבלט במיוחד בחברה. היא בת 17, ילידת-הארץ, שלמדה שנה בגמנסיה הרצליה, עברה לבית ספר לפקידות ועובדת כיום כפקידה במשרד לחלקי חילוף. המגע היחידי שהיה לה עם תנועת-נוער היה כשהיתה בת 9 — חצי שנה בצופים. היא עזבה כיוון שהדיבורים הנושאים על חלוציות לא נראו איך שהוא בעיניה.